

bogførte Forrentning af Statsaktiverne ikke er i Stand til at dække Renteudgifterne til Statsgælden. De samlede Renteindtægter er opgjort til ca. 62,6 Mill. Kr., men heroverfor staaer 61,3 Mill. Kr. til Forrentning af den faste Statsgæld og 2,8 Mill. Kr. til Forrentning af Statens løbende Gæld til Nationalbanken paa 40 Mill. Kr., altsaa i alt 64,1 Millioner.

Paa § 5, der som tidligere er Kontoen for Skatter og Afgifter, er anslaaet en Indtægt af 387 Mill. Kr. Arveafgiften, som sædvanlig ca. 10 Mill. Kr., er udgaaet af denne Post, som ellers vilde have haft nogenlunde samme Størrelse som paa Regnskabet for 1923—24. Paa Udgiftssiden andrager de samlede Poster, som før nævnt, 361 Mill. Kr. Jeg gør straks opmærksom paa, at Mulighed for Sammenligning med Finanslovsudgifter for indenværende Finansaar ikke er til Stede, idet, som tidligere omtalt, dette Budget kun indeholder en Del af Aarets Udgifter. For at finde et Sammenligningsgrundlag maa man gaa tilbage til det nu aflagte Regnskab for 1923—24, og for at kunne gøre denne Sammenligning saa god, som det er muligt, har jeg ladet foretage en Opstilling af Regnskabet efter de Principper, som nu er lagt til Grund for Finanslovens Udarbejdelse, og som saa vidt muligt fører Regnskabet over i den Form, det vil faa i de kommende Tider. Dette Regnskab vil der blive omdelt Eksemplarer af sammen med Statsregnskabet. Jeg skal derfor kun nævne Hovedtallene.

Statsregnskabet for 1923—24 indeholder en Udgift paa 369,7 Mill. Kr. og en Indtægt paa 331,4 Mill. Kr. Det giver et Underskud paa 38,3 Mill. Kr. paa Driftsbudgettet. Heri er naturligvis ligesom i det Regnskab, der er aflagt i den gamle Form, inkluderet de 40 Mill. Kr.s Afskrivning, og for saa vidt tvivler jeg ikke om, at den tidligere Finansminister vil sige, at der er tilvejebragt Balance paa Driftsbudgettet, og hvis man ser bort fra nødvendige Afskrivninger paa Landmandsbankens Fordringer, og hvis man ser bort fra de Udgifter, som er holdt tilbage fra Bevilling: den internationale Kommission, Kornkontoen o. s. v., kan man naa til det Resultat, at der endogsaa er et lille Overskud paa Driftsbudgettet. Men det, jeg har ønsket, er naturligvis hverken at konstatere det ene eller det anden i den Retning — det bliver der nok Lejlighed til at omtale senere —, men at anvende paa Opstillingen af Regnskabet de samme Principper, som skulde blive Fremtidens Principper. Derved bliver det ogsaa muligt i nogen Grad at foretage en Sammenligning

af Udgifterne paa dette Regnskab og Udgifterne paa det Finanslovsforslag, som jeg nu forelægger. Den samlede Udgift paa Regnskabet, opgjort efter de nye Principper, er 369 Mill. Kr. Paa Finanslovsforslaget, som det forelægges nu, er den samlede Udgift ca. 361 Mill. Kr. Der skulde altsaa være en Forbedring i Forhold til Regnskabet med Hensyn til Udgifterne paa ca. 8 Mill. Kr. Selv om den Sammenligning, jeg her har foretaget mellem det gamle Regnskab og det nye Budget, kun er af rent summarisk Art og derfor eventuelt ikke kan staa for en Detailkritik, viser Tallene dog formentlig, at der er foretaget adskillige Besparelser paa Udgifter paa det forelagte Budget, og disse Besparelser er ikke fremkommet ved at skyde Udgifter over til den kommende Tillægsbevillingslov, idet man, som jeg tidligere har nævnt, fra Finansministeriets Side har bestræbt sig for at faa samtlige Udgifter for det kommende Finansaar optaget paa Lovforslaget.

Paa Landbrugsministeriets Budget er enkelte Konti blevet noget nedsat under den Forudsætning, at der ved Statstilskud i noget højere Grad end hidtil skal sondres imellem, om Nyderne er bemidlede eller mindre bemidlede Landbrugere. Jeg tror ikke, det er nogen Skade til, at Rigsdagen bliver stillet overfor det Problem, og at den skal tage Stilling til det Spørgsmaal, og jeg tror, at den Tanke, som ligger til Grund for det, i Virkeligheden er sund, økonomisk og social. Jeg skal i øvrigt ikke gaa i Detailler med Hensyn til de foretagne Besparelser, men jeg skal blot udtale, at det er min Overbevisning, at de forskellige Ministeriers Økonomi vil kunne føres forsvarligt med Hensyntagen til alle berettigede Interesser, og jeg skal tilføje, at der paa enkelte Punkter maaske endnu vilde være Mulighed for at komme længere ned i Udgifterne uden Skade for berettigede Interesser. I denne Henseende haaber jeg paa Rigsdagens gode Medvirkning ved Behandlingen af Forslaget.

Paa Forslaget er Udgifterne til Krigs- og Marineministeriet optaget med deres fulde Beløb efter de nugældende Love. Om den Betydning, som Vedtagelsen af de Afrustningsforslag, der vil blive forelagt i Dag, vil faa for Finansvæsenet, skal jeg senere gøre nogle Bemærkninger.

Jeg skal dermed forlade Finanslovens Driftsbudget og gaa over til Finanslovens Afsnit III, der omfatter Formuebevægelser, og som paa Finansloven har beholdt sit gamle Navn og Nummer: § 26. Jeg haaber, man med Tilfredshed vil erfare, at det er